

Środa, 5 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0079

Zawierane przez UE umowy o współpracy dotyczące realizacji polityki konkurencji – dalsze działania**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie umów o współpracy UE w zakresie stosowania polityki konkurencji – dalsze działania (2013/2921(RSP))**

(2017/C 093/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji (COM(2012)0245),
- uwzględniając projekt Umowy z dnia 17 maja 2013 r. między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji (12418/2012),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 103 i 352 w połączeniu z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0146/2013),
- uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi ustnej skierowane do Komisji na temat umów o współpracy UE w zakresie stosowania polityki konkurencji – dalsze działania (O-000022/2014 – B7-0105/2014),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,

1. z zadowoleniem przyjmuje proponowaną umowę między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji (zwaną dalej „umową”); postrzega bardzo pozytywnie taki rodzaj umów o współpracy w dziedzinie stosowania prawa konkurencji w coraz bardziej zglobalizowanym otoczeniu gospodarczym, gdzie kartele działają ponad granicami, a fuzje często podlegają jurysdykcji wielu porządków prawnych;

2. jest przekonany, że taka umowa ze Szwajcarią jest konieczna, zważywszy na strategiczne dla UE położenie geograficzne Szwajcarii, obecność wielu przedsiębiorstw unijnych w Szwajcarii i szwajcarskich w Unii oraz liczbę równoległych postępowań prowadzonych przez sądownictwo w obydwu państwach w niedalekiej przeszłości; ponadto uważa, że jej wdrożenie umowy będzie ułatwione ze względu na wysoki stopień zgodności przepisów materialno-prawnych w dziedzinie konkurencji w UE i Szwajcarii; wyraża nadzieję, że dzięki tej umowie ściganie karteli międzynarodowych i karanie transgranicznych nadużyć dominującej pozycji będzie skuteczniejsze; ma także nadzieję, że powielanie pracy organów ds. konkurencji przy decyzjach w sprawach o podobnym charakterze zostanie ograniczone, a ryzyko odmiennych orzeczeń sądów w obydwu państwach – zmniejszone; wzywa zarówno Komisję Europejską, jak i szwajcarską komisję ds. konkurencji do dalszej zdecydowanej determinacji w zwalczaniu karteli, jako że szkodzą one dobru konsumenta, innowacjom i mają niekorzystny wpływ na konkurencyjność obu gospodarek;

3. wyraża jednak ubolewanie, że w umowie nie ustanowiono wiążących zobowiązań w odniesieniu do współpracy i pozostawiono szeroki margines swobody przez odniesienie do „ważnych interesów”, na jakie może się powołać każda ze stron jako na uzasadnienie niestosowania się do żądań drugiej strony; wzywa Komisję i władze Szwajcarii do rzetelnej współpracy; wzywa także krajowe organy konkurencji UE do prowadzenia współpracy ze szwajcarską komisją ds. konkurencji;

4. podkreśla, że należy dopilnować, by przyznane stronom w ich systemach prawnych gwarancje proceduralne były przestrzegane; wzywa do ustanowienia bezpiecznych mechanizmów korzystania z informacji poufnych i przekazywania ich; wzywa Komisję do zadbania o atrakcyjność programów łagodzenia kar i procedur rozstrzygania sporów, jednak nie naruszając ogólnej zasady wymiany poufnych informacji zapisanej w tej umowie; w związku z tym podkreśla znaczenie ochrony dokumentów dotyczących wniosków o złagodzenie kar lub procedur rozrachunkowych, szczególnie przed ewentualnym przyszłym ujawnieniem w związku z procedurami cywilnymi lub karnymi, a ponadto zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania podmiotom wnioskującym o złagodzenie kar i stronom w procedurach rozstrzygania sporów, że dokumenty te nie będą przekazywane stronom trzecim lub przez nie wykorzystywane bez uprzedniej zgody; podkreśla, że konieczne jest zapewnienie pełnej ochrony danych osobowych i tajemnicy handlowej;

Środa, 5 lutego 2014 r.

5. zauważa, że pożądane byłoby spójne podejście do odwołań od ostatecznych decyzji podejmowanych przez obydwa systemy sądownictwa i wzywa Komisję Europejską i szwajcarską komisję ds. konkurencji do przyjrzenia się tej kolejnej możliwości współpracy; zauważa jednak, że umożliwienie stronom odwoływania się od decyzji pośrednich dotyczących na przykład wymiany informacji blokowałoby dochodzenia i mogło zaszkodzić skuteczności umowy;

6. wzywa państwa członkowskie i ich krajowe organy konkurencji do pełnej współpracy z Komisją w celu zagwarantowania skutecznego wdrażania umowy; uznaje za istotne uważne monitorowanie wdrażania umowy, tak by wyciągać wnioski z doświadczeń i badać wszystkie ewentualne sprawy problematyczne; w związku z tym wzywa Komisję do zajęcia się nierozstrzygniętymi kwestiami;

7. zauważa jednak, że postęp poczyniony we współpracy w zakresie stosowania szwajcarskich i unijnych przepisów dotyczących konkurencji nie powinien przesłaniać pilnej potrzeby przyjęcia kompleksowej instytucjonalnej umowy między Szwajcarią i Unią gwarantującej jednolitą interpretację, monitorowanie i stosowanie ich umów dwustronnych; w związku z powyższym wzywa Komisję do szybkiego zawarcia i przekazania Parlamentowi takiej kompleksowej umowy instytucjonalnej między Szwajcarią i Unią w celu zapewnienia skuteczności tej umowy;

8. uważa, że główne novum wprowadzone przez tego rodzaju „umowę drugiej generacji”, czyli możliwość wymieniania się poufnymi informacjami przez Komisję i szwajcarską komisję ds. konkurencji, jest bardzo dobrym krokiem; wyraża przekonanie, że umowa mogłaby zostać uznana za wzorcową dla przyszłych dwustronnych umów o współpracy w dziedzinie egzekwowania zasad konkurencji w przypadku wysokiego stopnia podobieństwa stron umowy pod względem przepisów materialno-prawnych w dziedzinie konkurencji, uprawnień dochodzeniowych i mających zastosowanie sankcji; jest zdania, że UE powinna przyjąć ogólne ramy ustanawiające minimalną wspólną i spójną bazę wszelkich przyszłych negocjacji w sprawie współpracy w dziedzinie egzekwowania zasad konkurencji, zostawiając jednak Komisji margines swobody w celu osiągnięcia ambitniejszych porozumień w poszczególnych przypadkach; zauważa, że w ramach tych należy zawrzeć przepisy dotyczące bezpiecznych kanałów przekazywania informacji poufnych;

9. wzywa Komisję do aktywnego propagowania współpracy w dziedzinie stosowania zasad konkurencji na szczeblu międzynarodowym, szczególnie na forach wielostronnych, takich jak Światowa Organizacja Handlu (WTO), ICN (Międzynarodowa Sieć Konkurencji) i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD); uważa, że byłaby to najskuteczniejsza forma współpracy, ponieważ często postępowania obejmują kilka systemów prawnych, gdzie nie istnieją umowy dwustronne między wszystkimi stronami lub przewidziane są w nich inne warunki; wzywa OECD i ICN do opracowania narzędzi sprzyjających współpracy wielostronnej i uaktualniania wytycznych dotyczących najlepszych praktyk;

10. zauważa, że póki współpraca wielostronna nie funkcjonuje w pełni, dopóty Rada i Komisja powinny propagować ten rodzaj umowy dwustronnej; zachęca Komisję do badania możliwości podjęcia podobnych negocjacji z państwami, z którymi zostały już zawarte umowy pierwszej generacji, a także z innymi ważnymi aktorami sceny międzynarodowej i wschodzącymi gospodarkami, takimi jak Chiny i Indie, jeżeli między stronami umowy istnieje wystarczająca zbieżność pod względem przepisów materialno-prawnych w dziedzinie konkurencji, uprawnień dochodzeniowych i mających zastosowanie sankcji; w odniesieniu do Chin popiera rozwój dalszej współpracy na podstawie zawartego między UE i Chinami protokołu ustaleń w sprawie współpracy w dziedzinie prawa antymonopolowego z dnia 20 września 2012 r. i włączenie tej kwestii do negocjacji w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej w celu lepszej ochrony praw przedsiębiorstw unijnych; podkreśla, że w ramach strategii dążenia do konwergencji w ogólnosięciowych działaniach antymonopolowych należy opracować skuteczne środki mające na celu zapewnienie, że prawo konkurencji w państwach trzecich nie będzie używane jako pretekst do osiągnięcia celów polityki przemysłowej;

11. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje protokół ustaleń w sprawie współpracy z Indiami w zakresie egzekwowania zasad konkurencji podpisany dnia 21 listopada 2013 r., toczące się negocjacje w sprawie dwustronnej umowy drugiej generacji z Kanadą oraz negocjacje w sprawie przepisów dotyczących współpracy w dziedzinie konkurencji w umowie o wolnym handlu z Japonią; podkreśla, że choć protokół ustaleń czy umowa o wolnym handlu są dobrym początkiem współpracy, to w dłuższej perspektywie niezwykle istotne jest dążenie do współpracy o bardziej złożonym i wiążącym charakterze, ponieważ międzynarodowe kartele i łamanie zasad konkurencji osiągają coraz bardziej globalny wymiar;

12. wzywa Komisję i Radę do priorytetowego potraktowania w umowach o wolnym handlu kwestii wzmocnienia postanowień dotyczących polityki konkurencji;

13. zauważa jednak, że bardzo ważna jest wystarczająca spójność między odpowiednimi systemami prawa konkurencji; zwraca również uwagę, iż należy zadbać o to, by informacje przekazywane przez UE nie były używane do nakładania sankcji karnych na osoby fizyczne tak długo, jak jest to wariant działania na szczeblu UE;

Środa, 5 lutego 2014 r.

14. wzywa Komisję do regularnego i bieżącego informowania Parlamentu o wszelkich działaniach podejmowanych przez nią w dziedzinie współpracy międzynarodowej, niezależnie od tego czy jest ona realizowana w ramach inicjatyw wielostronnych czy dwustronnych (oficjalne umowy, protokoły ustaleń itp.), ze znacznym wyprzedzeniem przed ostatecznymi ustaleniami, szczególnie w kontekście toczących się negocjacji z Kanadą w sprawie umowy dwustronnej; wnioskuję, by tego rodzaju działania były uwzględniane w rocznym programie prac przedstawianym Parlamentowi przez komisarza ds. konkurencji oraz by komisarz ten informował regularnie na piśmie przewodniczącego odpowiedzialnej komisji parlamentarnej o rozwoju międzynarodowej współpracy dotyczącej stosowania zasad konkurencji;
 15. w kontekście przyszłych negocjacji w sprawie umów dotyczących konkurencji wzywa Komisję do częstszego przekazywania Parlamentowi pełniejszych informacji;
 16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, krajowym organom ds. konkurencji, szwajcarskiej komisji ds. konkurencji, WTO, OECD i ICN.
-